

Nr 358.

Av herr andre vice talmannen **Magnusson**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 37, angående lönereglering för landshövdingarna.

I ett särskilt yttrande till civila lönenämndens utlåtande över departementets förslag till lönereglering för landshövdingarna anförde jag följande:

Ehuru jag delar uppfattningen, att en ökning av landshövdingarnas löneförmåner är betingad av de särskilda krav, ej minst i fråga om den representation, som åvila dessa befattningshavare, har jag icke kunnat i sin helhet biträda lönenämndens utlåtande. Särskilt måste jag finna förslaget om särskilda representationsbidrag mindre lämpligt, emedan detta sannolikt skulle medföra ökade krav från allmänheten på vidgad representation, en tendens som det icke föreligger skäl att uppmuntra. Jag har däremot intet att erinra mot att landshövdingarna befrias från utgörande av nu utgående andel i bostadens uppvärmning samt att de beviljas fri belysning i bostaden samt fri servis.

Beträffande förslaget om generellt förbud för landshövdingen att inneha sådana enskilda uppdrag, för vars mottagande nu erfordras tillstånd av Kungl. Maj:t, är jag i princip gynnsamt inställd ävensom till än längre gående inskränkningar i deras rätt att inneha en del övriga uppdrag utom sin tjänst men betvivlar att dylika förbud i längden komma att visa sig hållbara. Enligt departementsförslaget skall fortfarande obeskuret kvarstå rätten att mottaga uppdrag, som tilldelas av Kungl. Maj:t, såsom ordförandeskap i kommittéer, i statliga nämnder, som förlikningsmän och eventuellt inväljas som riksdagsmän m. m. och vilka uppdrag ofta i stor utsträckning upptaga befattningshavarens tid. Då man kan förutsätta dels att som landshövdingar komma att förordnas män av utmärkt skicklighet, dels att den ökade statsverksamheten ständigt kommer att ställa Kungl. Maj:t inför kravet att för antydda uppgifter söka kvalificerade personer, lär kunna förutses, att landshövdingarna i minst samma omfattning som hittills komma att tilldelas uppdrag utanför tjänsten, en omständighet som torde förtjäna beaktande vid ställningstagande till deras lönefråga.

Beaktas må därjämte att landshövdingarna, i motsats till flertalet övriga förtroendemän, åtnjuta bostadsförmån, varigenom de i lönehänseende intaga en i viss mån gynnad ställning.

Jag har av anförda skäl kommit till den slutsatsen, att det särskilda representationsbidraget bör ur förslaget utgå och lönerna i stället sättas till 29,000 kronor för landshövdingarna i Göteborgs och Bohus län och Malmöhus län samt 26,000 kronor i övriga län.

Till detta bör läggas ytterligare en beaktansvärd synpunkt. Enligt propositionen kommer den avsevärda löneökning, som genom representationsbidraget tillföres landshövdingarna, att bli skattefri. Det förefinnes all anledning att överväga, huruvida tillräcklig anledning förefinnes att på föreslaget sätt utsträcka den hittills ytterst sparsamt förekommande löneformen representationsbidrag och därigenom knäsetta principen om skattefrihet för avsevärda högt liggande lönebelopp.

Av anförda skäl tillåter jag mig därför hemställa,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring av Kungl. Maj:ts proposition nr 37 att lönen för envar av landshövdingarna i Göteborgs och Bohus län samt i Malmöhus län bestämmes till 29,000 kronor samt för envar av övriga landshövdingar till 26,000 kronor, samt att det särskilda representationsbidraget avslås.

Stockholm den 6 februari 1939.

Karl Magnusson

i Skövde.